

CKoster, gehouden te Lansingerland, 05.02.2023

Lied Psalm 33:1,2
Tien Geboden
Lied
Gebed
Schriftlezing Mattheüs 18:1-20
Lied Psalm 15:1,2,3,4
Tekst **HC Zondag 31**
Preek
Lied Psalm 43:3,4,5
Geloofsbelijdenis
Lied Psalm 33:8
Gebed
Collecte
Slotlied Psalm 86:4

Geliefde gemeente van Jezus Christus,

Vorige week spraken wij over de vraag wie wel en wie niet aan de avondmaalstafel mag deelnemen.

En we hebben gezien hoe goed het is dat de Heere Zijn avondmaal beschermt, bewaakt.

Terwijl het tegelijk misschien niet gastvrij of vriendelijke over kan komen.

Vanmiddag gaan we met Zondag 31 eigenlijk nog een stap verder.

We zeggen hier in Zondag 31 niet alleen dat sommige gemeenteleden niet welkom zijn aan de avondmaalstafel, maar we zeggen hier in deze Zondag, 'we zetten je zelfs uit de gemeente.

We zetten je zelfs buiten de gemeente.

Zeker, natuurlijk, je bent welkom in de publieke eredienst, dat is juist fijn en goed, onder de verkondiging van het Woord van God, daar moet je zijn.

Maar je bent niet welkom als lid van de gemeente.

Je bent niet langer welkom in ons midden als broeder of als zuster.

Je bent voor ons, zoals de Here Jezus dat zegt, je bent voor ons als een heiden, als een tollenaar.

Met andere woorden, we zien je als een buitenstaander'.

Dat is wat.

En ook hier geldt dat er heel veel kerken zijn vandaag de dag in ons land die deze aanpak, om het zo maar even te noemen, te scherp vinden, te hard vinden, te direct vinden. Daar kan je vandaag niet meer mee aankomen.

Zij zien het liever zo, dat je dan maar een lijntje openhoudt naar de zondaar, om dan toch maar, nu of later, daarmee in contact te kunnen komen, dat je nog eens op bezoek kan komen.

En dat je hopelijk, als de Heere het geeft, betere tijden mag verwachten.

Maar dat ze niet echt iemand door middel van de tucht uit de gemeente zetten.

Toch zegt de Catechismus hier dat de deur van het Koninkrijk van God gesloten en geopend moet worden door de bediening van de kerkelijke tucht.

En de Here Jezus die spreekt daar Zelf ook over, heel scherp, heel duidelijk in Mattheus 18, we hebben het samen gelezen.

En Hij wijst er ook op dat tucht een taak is, en een roeping, en een dure plicht voor heel de gemeente, voor iedere broeder en zuster in ons midden. Ieder lid heeft daarin een taak, en zelfs een zware taak.

Want om werkelijk naar Zondag 31 en Mattheüs 18 te leven, dat vraagt heel veel zelf verloochening, dat vraagt heel veel nederigheid, en liefde, en geduld.

Laten we daar samen naar luisteren, hoe de Heere Jezus ons daarin onderwijs geeft vanuit Zijn Goddelijke wijsheid.

Het thema van de preek is:

Tucht in Christus kerk

We zien twee dingen, dat zijn ook de doelen van de tucht.

- 1) tot behoud van de zondaar**
- 2) om de heiligheid van de gemeente**

1) En mag ik u meteen maar even meenemen naar Mattheüs 18.

In vers 15 van dit hoofdstuk geeft de Here Jezus onderwijs over wat je moet doen als daar een zonde is in de gemeente van de Here Jezus.

Als een broeder tegen u gezondigd heeft, als je een zuster ziet zondigen.

Bijvoorbeeld, dat iemand de diensten niet meer bezoekt, je mist hem op zondag hier in de kerk, en je weet dat is niet door vakantie, of niet door ziekte of ouderdom.

Of je komt iemand tegen op zaterdagavond en is totaal bezopen, helemaal dronken. Wat de Bijbel zonde noemt.

Of je ziet een gemeentelid op plekken waar je echt weet, het is niet een plek waar je als christen hoort te zijn. En je weet ook zeker dat hij daar niet is om te evangeliseren.

En zelfs, als iemand jou wat heeft aangedaan, zegt de Here Jezus in Mattheüs 18, als iemand dus over jouzelf roddelt. Of als iemand jou, door middel van een deal, een poot heeft uitgedraaid.

Of dat je in het huwelijk tegen dingen aanloopt die echt niet goed zijn.

Of als iemand je geslagen heeft in een ruzie die je hebt gehad, of op een andere manier benadeeld heeft, of schade heeft aangebracht.

Hoe ga je daar dan mee om in de gemeente van de Here Jezus Christus?

Natuurlijk, als het even kan spreek je de ander daarop aan onder vier ogen, dat zegt de Here Jezus immers.

Maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Stel nou even, iemand komt al lange tijd niet in de eredienst. Dan is het maar de vraag: zie je dat überhaupt, 'hé, hij of zij is al een tijd niet geweest, vorige week niet, maar twee week geleden ook niet.'

Mis je de ander?

Zie je het als iemand er niet is, dat is natuurlijk het eerste.

En dan een stap verder, als je het opmerkt dat iemand er niet is, om de ander nou aan te spreken, dat is ook zowat hè.

En een appje sturen, ja maar wat moet je dan zeggen?

En iemand opbellen, dat is zo confronterend.

Ja, en is het dan toch niet zomaar de praktijk, dat we eigenlijk helemaal niks doen? En dat die broeder of zuster, die dus in zonde leeft, als je niet uit kijkt, van niemand iets hoort.

Zo kan het gaan.

En dan kan je er wel óver praten met elkaar, "hè, die komt al een tijd niet in de kerk".

Maar echt praten tót de ander, wat de Here Jezus hier zegt in Mattheüs 18...

En dan nog een stap verder, stel nou dat iemand, echt tegen jou gezondigd heeft, dus dat iemand jou kwaad heeft aan gedaan, dat je jezelf echt bedrogen voelt, beledigd voelt, gekwetst bent, en dat je benadeeld bent.

Dat het gevolgen heeft voor je naam, of je geld, of je bedrijf, of je toekomst, noem maar op, kan van alles zijn.

Wat doe je dan?

Dan word je boos, verdrietig, opstandig, gefrustreerd, je bent beschadigd.

"Reken maar, ik kom wel op voor mijn recht hoor! Zeker, aanspreken onder vier ogen dat doe ik wel, hij zal het wel even van mij horen, ik zal hem flink op zijn nummer zetten".

Zo kan het gaan.

Maar moet je dan eens kijken wat de Here Jezus hier nu zegt in Mattheüs 18: wijs hem terecht tussen u en hem alleen, één op één, zonder dat anderen daarvan horen.

En waarom, wat is het doel van dat gesprek?

Zegt de Here Jezus hier, "om de andere eens even flink terecht te wijzen"?

Zegt de Here Jezus hier, "om je eigen gelijk te halen, dat is het doel van dat gesprek"?

Zegt de Here Jezus, "om wraak te nemen, even één op één spreken, om even flink te grazen te nemen"?

Nee, wat zegt de Here Jezus? Het doel van dat gesprek is de ander te winnen, de ander te winnen. En dan niet alleen maar te winnen voor je eigen gelijk, niet te winnen voor je eigen zaak, niet te winnen voor je eigen eer.

Nee, te winnen voor Jezus, te winnen voor Gods Koninkrijk.

Te winnen voor Gods eer, dat is het doel. Zodat een ziel wordt gered, en een leven wordt gespaard voor de eeuwigheid.

Dat, dat is het doel, zegt de Here Jezus, Mattheüs 18.

Dat is zo moeilijk. In de praktijk is dat zo moeilijk.
Want het gaat zo in tegen onze eigen eerste reactie.
Eén op één spreken gaat nog wel, maar om de ander dan echt voor Christus te winnen...
Je bent eerder geneigd om de ander de les te lezen, en op zijn nummer te zetten.

“Nee”, zegt Jezus, “win de ander voor Mij, voor de Here Jezus, dat is het doel”.
En dan vraagt de Here Jezus echt een streep door je eigen wil, en je eigen verlangens, en je eigen behoefte.
Hij vraagt niet, zorg dat jij je gelijk krijgt.
Hij vraagt niet eens, zorg dat de zonde niet meer de band tussen jou en de gemeentelid blokkeert.

Nee, Hij zegt, “zorg eerst dat de band tussen hem en Christus weer goed is. Als die band tussen de zondaar en Christus bedreigd wordt, spreek hem daarom aan, en zoek hem daarom, om de ander te winnen.

Als je dan leest wat de Here Jezus daarvoor heeft gezegd in vers 1 - 14, dan valt dat zo mooi op zijn plek. We hebben dat samen gelezen.
De Here Jezus begint daar met een waarschuwing, ‘wees niet bezig met je eigen eer’- de vraag waar de discipelen mee aan het stoeien waren met elkaar, “wie is de belangrijkste in Gods Koninkrijk”-
Waanzin.

De Here Jezus plaatst een kind in hun midden.
Een kind, worden als een kind. Niet de meeste willen zijn, niet het beter willen weten, niet de ander op zijn nummer zetten, niet wraak nemen.
Nee, niemand is minder of meer belangrijk in Gods koninkrijk.
Voor Christus ben je allen gelijk, en leef je allen van dezelfde genade.
Ben je allen even afhankelijk van Zijn goedheid en Zijn liefde.

En Hij waarschuwt vervolgens, dat je de ander niet de weg blokkeert, geen struikelblokken.

Zoek elkaar juist!

En vervolgens zegt Hij, “juist voor dat ene gemeentelid dat als een schaap dreigt af te dwalen, het verloren schaap”.

Als je ziet dat het af dreigt te dwalen, als je ziet dat hij niet meer in de kerk komt, als je weet, er is gevaar voor zijn ziel, dat kan je toch niet met lede ogen aanzien?

Nee, dan zegt de Here Jezus, “dan ga je daar op uit, dan ben je op zoek naar dat schaap om het te redden, om het te winnen, terug naar Jezus, de Goede Herder”.

Zoek elkaar.

Zoek elkaar, ook als je weet van iemands geheime zonden, persoonlijke zonden.
Zelfs als iemand tegen jou gezondigd heeft, probeer de ander te winnen, voor zijn ziel, met het oog op Gods eer. Met het oog op Zijn Koninkrijk.

Die zoekende liefde is wat de Here Jezus ons voor doet, en wat Hij ons voor houdt.
Dan zegt de Here Jezus, “als je zo naar de ander toe gaat, kan het zijn onder de

zegen van de Heere, dat de ander luistert en dat je inderdaad -God dank- hem gewonnen hebt. Dan heeft God je gebed verhoord en je inzet gezegend en willen gebruiken.

“Maar”, zegt de Here Jezus, “het kan ook zijn dat het Woord wordt afgewezen”. En wat dan, dat is natuurlijk heel verdrietig.

“Maar” zegt de Here Jezus, “dan houdt het niet op, de liefde is geduldig, en volhardend”.

Dan vraag je een ander, “ga met mij mee”, zodat je samen gaat vermanen, samen gaat spreken.

Een getuige van het Bijbelse vermaan wat je laat uitgaan, maar ook kan meehelpen met het vermanen.

Met andere woorden, met andere levenswijsheid, met een andere insteek, met een andere band tot de zondaar.

Dat je samen erheen gaat, om samen de ander te winnen.

Wie zou je dan kunnen vragen?

Nou dat hangt natuurlijk van de situatie en de persoon af waar het om gaat.

Maar het moet wel een gemeentelid zijn waarvan je zeker weet, die is helemaal te vertrouwen. Het zou ook een ambtsdrager mogen zijn, of een oud ambtsdrager, maar die ambtsdrager moet het dan niet in de kerkraad vertellen. Dat mag niet.

Je gaat samen als gemeenteleden naar de ander toe, in vertrouwen om de ander proberen te winnen voor Christus.

En als hij dan ook niet luistert, dan zegt de Here Jezus, dan moet je het de gemeente zeggen.

Je ziet daar in, de Here Jezus maakt hier die kring steeds groter.

Eerst één op één, echt zo klein mogelijk, één op één.

En dan een tweede daarbij, iets uitgebreider.

En dan, als de zondaar volhardt, dan gaat het naar de grote kring, naar de gemeente.

Dus van zeg maar, van privé ontmoeting, tot het publiek.

Van de enkeling naar de velen.

En je ziet daarin, dat heel de gemeente, wij allemaal, worden ingeschakeld om de zonde te bestrijden, en de zondaar te behouden. Zodat de zondaar dan ook echt ziet en merkt, ik dwaal, ik sta alleen, ik heb het bij het verkeerde eind in mijn levenswandel, in mijn visie op dingen.

Die lijn die de Here Jezus hier ons onderwijst, die kan je ook terugvinden in de stappen van kerkelijke tucht die wij hebben.

Na persoonlijke gesprekken kan je het tegen de kerkraad zeggen.

En de kerkraad, de ambtsdragers, onderzoeken dan de situatie, en als dat vermaan dan terecht is, dan nemen de ambtsdragers dat vermaan over.

De ouderlingen zetten dat vermaan voort, intensiveren dat vermaan.

En dan uiteindelijk, als de zondaar volhard in de zonde dan wordt ook de gemeente ingeschakeld naar Mattheüs 18.

U kunt dat lezen in het formulier voor de kerkelijke tucht, achter in het gereformeerd kerkboek.

Dan zijn daar verschillende afkondigingen.
Na eerst stille censuur waar de gemeente niet vanaf weet, komt dan de eerste afkondiging, zonder naam.
Dan de tweede afkondiging met de naam.
En dan uiteindelijk in de derde afkondiging, als de Heere dit niet verhoedt, een datum waarop de zondaar wordt afgesneden van de gemeente.

En ook dat laatste, de afsnijding van de gemeente, ook dat is wat de Here Jezus hier zegt in Mattheüs 18. En wat Paulus ergens anders ook in het Nieuwe Testament onderwijst.

Die laatste stap van uitsluiting, hoe intens verdrietig dat ook aanvoelt, is toch echt hoe de Heere ons dat leert in Zijn Woord.
En ook daarvan is het doel niet om de ander weg te jagen, maar om hem te winnen voor Jezus Christus.

In het woord tucht, zit het wordt trekken. Je wil de ander trekken tot de Here Jezus Christus en trekken tot de gemeente.
Zodat de zondaar ook daarin voelt hoe ernstig het is dat hij volhard in zijn zonde, en met extra klem de inzet is: bekeer je, bekeer je, bekeer je!
En de tucht is daarin niet te hard, en het tucht is daarin niet raar.

We kennen dat toch ook in de wereld om ons heen, in de wereld van sport, van voetbal, een gele kaart, een rode kaart.
Kan uitgedeeld worden als iemand de regels overtreedt, en kan zelfs geschorst worden voor langere tijd.

En in de medische wereld hebben we een tuchtcollege, en dat is maar goed ook.
Worden de mensen beschermd, de patiënten.
Wordt het niveau, de norm wordt gehandhaafd.

In de kerk heeft de Here Jezus dat ook gegeven als uiterste consequentie omdat iemand die zo volhard in de zonde, echt voelt, dat ongehoorzaamheid aan Gods Woord, gevolgen heeft.
Dat hij buiten Christus komt te staan, en buiten de gemeente komt te staan.
En buiten de genade, en de liefde, en de verbondenheid komt te staan.

En hoe moet je dan met zo iemand omgaan?
Als die echt uitgesloten is van de gemeente van de Here Jezus Christus.
De Heer Jezus zegt hier, "hij is voor u als een heiden en een tollenaar".

Moet je dan op zo iemand neerkijken? Moet je zo iemand dan vermijden, met een grote boog omheen lopen, omdat je risico loopt dat je besmet wordt van de zonde?

Hoe ging de Here Jezus om met heidenen en tollenaars?
De Here Jezus zocht ze op. De Here Jezus toonde, juiste hen, ook Zijn zoekende liefde.
Dat is de bedoeling, dat je die zoekende liefde van de Here Jezus, dat dat onze houding bepaald.

Dat je laat merken, je hoort niet meer bij de gemeente, en je hoort niet meer tot de avondmaalstafel, en je bent buiten gesloten van het Koninkrijk van God en van Zijn genade.

Maar niet omdat wij een hekel aan je hebben, en niet omdat wij zulke ongestuvige gemeenteleden zijn.

Nee, omdat jij volhardt in de zonde, dat is het punt.

En tegelijk, we missen je, en we hopen, we bidden dat je je bekeert, en dat je terugkeert tot de gemeente van de Here Jezus.

Bekeer je, zoek Jezus en leef!

2)Komen we bij het tweede gedeelte van de preek.

Want de tucht heeft nog een ander doel, niet alleen behoud van de zondaar.

Heeft ook het doel om de **gemeente te beschermen, en de heiligheid van de gemeente vast te houden.**

En ik wil daarbij met name verwijzen naar Mattheüs 18:18.

De Here Jezus zegt daar, "voorwaar Ik zeg u, alles wat u op de aarde bindt zal in de hemel gebonden zijn. En alles wat u op de aarde ontbindt dat zal in de hemel ontbonden zijn".

Dat is wel een bekend vers denk ik, alleen wat betekent dat precies eigenlijk.

Je voelt het wel aan, dat is verbondenheid tussen de hemel en de aarde, maar wat betekent het precies.

Dat binden en ontbinden dat gaat niet over mensen die je wel of niet bindt of ontbindt. Dat woord verwijst, dat woord binden en ontbinden, verwijst naar een leer uitspraak.

Als de Farizeeën en Schriftgeleerden een bindende uitspraak deden, dat betekent dat: dit is de leer, dit is de norm, en daar moet je naar leven, of dat moet je denken, dat moet je vinden, dat moet je standpunt zijn.

Ieder moet zich daaraan houden in leer of leven, dat is een bindende uitspraak.

Dus als de Here Jezus hier het woord binden gebruikt, dan zegt hij dus, de discipelen die mogen binden, die mogen bindende uitspraken doen.

De discipelen mogen met gezag, met apostolisch gezag, onderwijs geven, voorgaan, uitleg geven.

En hun leer en onderwijs is dan bindend, bepalend voor de kerk van Jezus Christus.

En dat is niet omdat mensen het voor het zeggen hebben in de kerk, nee, dat komt omdat de Here Jezus Zijn apostelen in de waarheid zal leiden.

Dat komt omdat de Here Jezus Zijn apostelen wil gebruiken om Zijn gemeente te besturen en te regeren.

De kerk die gebouwd is op het fundament van apostelen en profeten, waarvan Jezus zelf de Hoeksteen is.

De tucht bewaart de gemeente dus bij de gezonde leer van de apostelen, dat is het punt.

En zonder de tucht, ja zonder de tucht dan heb je dus wel een leer, of heb je wel de 10 geboden van de Heere, maar als je daar niet naar leeft, of als je dat onderwijs bestrijdt, dan heeft het helemaal geen consequenties.

Dan is het eigenlijk van, ja, ja, we leren het wel, maar als je daarvan af wijkt, ook geen probleem, prima, welkom maakt niet uit.

Nee, zo werkt dat dus niet in de kerk. Een uitspraak in de Bijbel over de leer of het leven hebben echt gezag, zijn bindend.

Hebben consequenties in je leven, in je denken, in je mening, in je standpunt.

En daar moeten we dus ook naar leven, na verlangen te leven.

Daar moeten we dus voor buigen.

En als we in ons leer of leven daar tegen ingaan, en daartegen in blijven gaan, zonder spijt, zonder berouw, zonder bekering, zonder vergeving, zonder gebed om vernieuwing, dan zegt de Here Jezus, dan is er voor jou geen plaats in de gemeente van Jezus Christus.

Hoe troostvol is het dat de Here Jezus hierbij ook in vers 19 en 20 het gebed noemt. Het gebed dat zoveel kracht heeft.

Het verlangen, het gebed van de apostelen.

Het verlangen, het gebed van ons christenen vandaag, daar gaat zoveel kracht vanuit.

Dat is zo belangrijk.

Als het nodig is om aan te spreken, om iemand te vermanen, om iemand verder te helpen omdat die dwaalt. Dat het voor en na gepaard gaat met gebed.

Het gebed tot de Here God, tot Jezus Christus.

Immers wij kunnen niet overtuigen.

Als mens kan je de ander toch niet overtuigen.

Je zou het wel willen geven dat hij zich bekeert, maar dat kan niet.

Als mens kan je dat niet aan de ander geven.

Niet met een vuist op de tafel, "nou moet je eens luisteren".

Niet met een zwaard in de hand.

Werkt niet.

Niet met krachtige argumenten, met sterke retoriek.

Werkt niet.

God moet overtuigen, de Geest moet overtuigen, het Woord moet overtuigen.

De Heere kan dat doen, en daarom is het gebed zo belangrijk.

God alleen kan onze harde harten openbreken en zacht maken.

God alleen kan ons winnen voor Jezus en Zijn Koninkrijk.

Broeders ambtsdragers, daarom is het ook voor ons zo belangrijk om dat steeds weer te bidden, voor de wijk, voor de zielen die ons zijn toevertrouwd.

Dat je bidt voor je wijk, dat je bidt voor de gemeente, dat je bidt voor elkaar, ook als ambtsdragers, voor je werk, voor je dienst aan de Heere.

En dat je juist ook in het bijzonder bidt voor hem over wie je zorgen hebt.

Ook voor hem, dat je naar de mens gesproken denkt, ja, dat heeft geen zin meer.

Dat je bij wijze van spreken denkt, daar zal geen bekering meer zijn, dat je dan juist bidt, extra bidt.

Omdat je weet, de Heere kan wonderen werken, de Here kan verandering geven.

En dat je zo ook in dat verlangen met het Woord naar iemand toe gaat en dat open doet. Dat de Heere daar dan Zijn zegen aan mag verbinden.

Broeders en zusters, laat dat gebed, en dat verlangen ook niet bij ons verdwijnen. Als je als ouders weet dat je zoon of dochter dwaalt, of in aanraking komt met de kerkelijke tucht, laat dan het gebed een uiting mogen zijn van de Heere Jezus Christus, Zijn liefde die zoekt, die uitgaat naar dat wat verloren is.

En laat zo ook ons hart mogen blijven uitgaan naar wat verloren is. En misschien, -de Heere geve het-, dat het verlorene weer gevonden wordt en terug mag komen bij de Here Jezus Christus. Die hoop, die hoop op terugkeer, die klinkt ook zo mooi door in vraag en antwoord 85. Net als vraag en antwoord 82 vorige week.

Vraag en antwoord 85 die sluit daarmee af, hoop op bekering, dan is er altijd ruimte voor terugkeer.

Moet wel echte bekering zijn! Niet alleen bekering in woorden, maar ook in daden! Echt beterschap beloven en bewijzen.

Maar die hoop is er, en als de Heere dan bekering geeft, -een Godswonder-, als dat er is, dan hoeft ook geen weg van boete te zijn, of straf, of het uitzitten van je tijd.

Nee, in de Here Jezus is er dan vergeving meteen.

Vergeving, en genade, en verzoening in Zijn kostbaar bloed.

En natuurlijk er zal schade zijn, diepe schade, geestelijke schade vanwege de dwaalweg die gegaan is.

Maar er is ook vreugde, vreugde bij God in de hemel, en bij Zijn engelen en vreugde hier op aarde in de gemeente van Jezus Christus, om wat God gegeven heeft.

Omdat een ziel gewonnen is voor Jezus.

Een vreugde over Gods wonder van de redding uit de klauwen van de satan.

Een wonder dat God met Zijn grote kracht heeft ingegrepen in het leven van iemand die verloren was.

Een wonder dat God in het leven geeft.

Ja toch eigenlijk broeders en zusters, van iedere gelovige!?

Wij die in onszelf in de duisternis leven, maar – als je gelooft in Jezus Christus – door God getrokken bent tot Zijn wonderbaarlijk licht.

Tucht, als uiting van de liefde van de Here Jezus, van Gods liefde werk, om zondaren te trekken tot de Here Jezus.

We mogen God danken voor het geschenk van de tucht, van de Goede Herder Jezus Christus, die Zijn schapen niet maar laat gaan als ze dwalen.

Maar hen terug roept en terug wil trekken in Zijn nabijheid.

Want daar, bij Hem, daar alleen is het goed.

AMEN